

Forslag til folketingsbeslutning om gennemgang af folketingets arbejdsformer m. v.

Fremsat den 2. maj 1974 af *K. Helweg Petersen, Hilmar Baunsgaard og
Niels Helveg Petersen.*

Folketinget opfordrer statsministeren og folketingets præsidium til at nedsætte et hurtigt arbejdende udvalg til under ledelse af folketingets formand at gennemgå de problemer, der knytter sig til folketingets arbejdsformer m.v., med henblik på at fremkomme med forslag til ændringer.

Udvalget bør have et kommissorium, der muliggør, at man kan beskæftige sig med alle sider af lovgivningsmagtens funktion,

dens forbindelse med regeringen, centraladministrationen, den kommunale administration, offentligheden, massemedierne og den enkelte borger.

Udvalget bør bestå af repræsentanter for det politiske liv, fra centraladministrationen, pressen, amter og kommuner samt herudover af en kreds af personer, der har forudsætninger for at vurdere spørgsmålene, set fra vælgerens synspunkter.

Bemærkninger til forslaget.

I Perspektivplanredegørelse 1972-1987 hedder det i slutbemærkningerne:

„De særlige problemer, som knytter sig til forholdet mellem regeringen og centraladministrationen på den ene side og folketinget på den anden, ligger uden for rammerne for denne redegørelse.“

Der kan ikke herske tvivl om, at en undersøgelse af disse forhold, som Perspektivplanredegørelsen afstår fra at komme ind på, af mange grunde er påkrævet. Men hertil kommer andre problemer, der trænger sig på til klaring. Der tænkes her bl. a. på forholdet mellem på den ene side lovgivningsmagten og på den anden side offentligheden og de enkelte borgere. Der tænkes endvidere på massemediernes placering.

Forslagsstillerne har fundet det hensigtsmæssigt i det følgende at redegøre for nogle af de forhold, der må medtages, når man skal tage stilling til mulige forandringer. Redegørelsen støtter sig i et vist omfang på det materiale, der i juni måned 1972 fremsendtes til folketinget fra Selskabet for Samfundsdebat.

Som udgangspunkt for undersøgelsen kan tjene følgende punkter:

1. Folketinget som lovgivningsmagt og som sty-

ringsfaktor med hensyn til statens indtægter og udgifter.

2. Folketinget og centraladministrationen.

3. Folketinget som det centrale forum for samfundsdebatter, herunder folketingets informationsvirksomhed udadtil og internt.

Ad 1. Folketinget som lovgivningsmagt.

Folketinget kan i princippet gennem lovgivning beslutte næsten hvad som helst, når man ikke kommer i strid med grundlovens bestemmelser. Men det vil være urigtigt at antage, at folketingets reelle indflydelse ikke er underkastet begrænsninger.

Begrænsningerne må blandt andet søges i følgende forhold:

Danmark er stærkt afhængig af internationale begivenheder og international økonomi, af vore muligheder for energitilførsler, af vore afsætningsmuligheder etc., hvorved grænserne for, hvad folketinget kan „styre“ ved love er bestemt udefra i ret stor udstrækning.

Den tekniske udvikling er med til at ændre samfundet i stadig voksende tempo, og folketinget er i praksis ofte nødt til at acceptere konsekvenserne af